

Дівчині (1925)

Багрянний Іван Павлович

В час вечірній, час печальний
Я Тебе чекаю в храм мій —
У кімнаті сонця сальви
І махорки тиміям...

Ти прийди, моя далека,
Через хащі вечорові, —
Обернись хоч в тінь лелеки
І розправ крилаті брови,

Підними очей зіниці,
Підведи до сонця профіль...
Ну, чого кричать так птиці,
На хрести чіпляють строфи!?

Над Собором, як на релі,
Звуть вони Тебе юрбою, —
Архітектора Растреллі
Посилають за Тобою.
Посилають...

Голуб сизий —
Голуб сизий тихо тужить...
У кімнаті сонця ризи,
І Любов Надію кружить.

Сонця ризи...
— Сонце, сальви!
Сонце, танок!! — Ти прийшла!
Розмальована, як мальва, —
Квіти, золото і шлак...

На плече коса, — ой, леле! —
Смуток сходить над бровою...
І Растреллі, і Растреллі
Йде, мов джура, за Тобою.

Ти усіх отак манила,
Неприречена нікому, —
У стрічках од скоростріла
І в диму пороховому.

Нецілована, незнана,
Недоклична — й все кохана,
Полум'яна й все похмура...

Вірний кінь слідом, як джура.

Мить прийшла, і мить відплила
Провела лиш тінь знайому:
...У стрічках од скоростріла...
...І в диму пороховому...

Пропливла на сизім тлі
Й знову канула в імлі.

..

Вибухає ніч громами,
І земля дрижить у дзвоні.
За любов ми йшли фронтами,
Серце кинувши під коні.

Гомін... Буря... Коні... Тіні...
Передзвони. Перегули...
В далині розбитій, синій,
Там ми молодість забули.

Розімчали коні серце,
Рознесли його степами,
Аж під хмари в буйнім герці
Стала молодість стовпами.

Коні... Тіні... Передзвони.
Перегуки. Канонада...
Хтось підкови срібні ронить.
Погасає...
Тоне...
Пада...

Догорає, догорає
Синій вечір десь за краєм.

Обернулась, не сказала
І не сказана пропала.
І немає...

Поховав в далекій рудні.
Придавили зір повіки.
Діти буднів, діти буднів
Розвіталися навіки.

За любов у громі криці
Загубивсь твій ніжний профіль...
Ну, чого кричать так птиці,
На хрести чіпляють строфи!?

Путь далека. Путь нелегка.
Непроглядна. Недоклична.
Загубилась тінь лелеки...
Беатріче...Беатріче!..

В час вечірній, час печальний
Я Тебе чекаю в храм мій. —
У кімнаті сонця сальви
І махорки тиміям...

1925

Постійна адреса: http://ukrlit.org/bahrianyi_ivan_pavlovyeh/divchyni